

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, i det omfang sidstnævnte selskab ikke har fået fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, men udelukker en sådan fritagelse, som ville følge af en anvendelse af medlemsstatens egen lovgivning om tynd kapitalisering, når datterselskabet er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2016 — Europa-Kommissionen mod World Duty Free Group SA, tidligere Autogrill España SA, (sag C-20/15 P) og Banco Santander SA og Santusa Holding SL (sag C-21/15 P)

(Forenede sager C-20/15 P og C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — skatteordning — selskabsskat — fradrag — mulighed for virksomheder, som har skattemæssigt hjemsted i Spanien, for at afskrive goodwill, der følger af erhvervelse af kapitalandele på mindst 5 % i virksomheder, der har skattemæssigt hjemsted uden for Spanien — begrebet »statsstøtte« — betingelsen om selektivitet)

(2017/C 053/05)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes og P. Němečková, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: World Duty Free Group SA, tidligere Autogrill España SA, (sag C-20/15 P) og Banco Santander SA og Santusa Holding SL (sag C-21/15 P) (ved abogados J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro og R. Calvo Salinero)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede), Irland (ved G. Hodge og E. Creedon, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Doherty og barrister A. Goodman) og Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets dom af 7. november 2014, Autogrill España mod Kommissionen (T-219/10, EU:T:2014:939), og af 7. november 2014, Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (T-399/11, EU:T:2014:938), ophæves.

2) Sagerne hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.

- 3) Afgørelsen om sagsomkostninger udsættes.
- 4) Forbundsrepublikken Tyskland, Irland og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2016 — Remondis GmbH & Co. KG Region Nord mod Region Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Celle — Tyskland)

(Sag C-51/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 4, stk. 2, TEU — respekten for medlemsstaternes nationale identitet, som den kommer til udtryk i deres grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer, herunder regionalt og lokalt selvstyre — medlemsstaternes interne organisation — regionale eller lokale myndigheder — juridisk instrument, hvorved der skabes en ny offentligretlig enhed og organiseres en overførsel af kompetencer og ansvar med henblik på gennemførelse af offentlige opgaver — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 2, litra a) — begrebet »offentlig kontrakt«)

(2017/C 053/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Celle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Sagsøgt: Region Hannover

procesdeltager: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at en aftale indgået mellem to lokale myndigheder, som den i hovedsagen omhandlede, på grundlag af hvilken disse myndigheder vedtager et sæt vedtægter om oprettelse af et konsortium af myndigheder, der er en offentligretlig juridisk person, og om overdragelse til denne nye offentlige enhed af visse kompetencer, der indtil da var tillagt disse myndigheder, og som herefter er særligt knyttet til dette konsortium af myndigheder, ikke udgør en offentlig kontrakt.

En sådan overdragelse af kompetencer vedrørende udførelsen af offentlige opgaver foreligger dog kun, såfremt den både angår det til den overdragne kompetence knyttede ansvar og de beføjelser, der er en følge af denne kompetence, således at den nye kompetente offentlige myndighed selvstændigt kan træffe beslutninger og råder over en finansiel autonomi, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 155 af 11.5.2015.